

[Evald Christensen.]

marken for alle mennesker. Når jeg nævner det, er det fordi det er nævnt i statutterne og nævnt stærkt og godt flere steder. Der står således, at det, vi skal nå frem til eller bevare, er, at freden befæstes på grundlag af retfærdighed og internationalt samarbejde. Der står videre i en af artiklerne, at man skal nå frem til og befæste retfærdighed og internationalt samarbejde.

Nu siger man nok, at det, vi byder på idag, ikke er noget stort skridt frem på den vej, og det synes jeg i og for sig heller ikke det er. Der er på en måde allerede taget længere skridt ude omkring os. Der er allerede sat et stort arbejde ind på at samle Europas forenede stater, og der er sat et stort arbejde ind på at nærme staterne i verden til hinanden, så vi måske kunne nå til verdens forenede stater. I lyset af dette kan det, vi har fat på her, være småt, men det er altså en begyndelse, og det skridt skal jo tages først. Men vi må ikke gerne standse ved dette. Vi skal have et grundlag at arbejde på, og det er fastsat i statutterne. Jeg har nævnt noget om det og vil gerne nævne lidt mere. Jeg vil sige det sådan: Retfærdighed, hvad er det? Det forekommer mig kort sagt at være dette, at du får lov at beholde dit, og jeg får lov at beholde mit, og det, der hverken er mit eller dit, får vi lov at beholde i fællesskab. Altså, at sætte skel mellem mit og dit er noget, som vi må arbejde med, om vi skal frem ad den vej; vi i dag taler om at komme frem ad. Vi skal have klare linier i vort arbejde, om vi skal nå fremad mod et retfærdigt forhold for mennesket indenfor vort land og indenfor landene i Europa og indenfor landene udover verden. Om vi skal nå frem mod et internationalt samarbejde, skal vi have en god grund at stå på, for at vi rigtig kan få gang i det; og må jeg sige igen — det har jeg nævnt —, at for at der kan blive fred, skal vi have fri handel, men vi skal have mere end det; vi skal have sat skel mellem dit og mit og vort, så vi ved, hvor vi er henne med det, vi tjener og arbejder med. Får vi lagt den grund, er jeg sikker på, at vi har grundlag for, at freden kan befæstes mennesker imellem i et land, også i vort, at freden kan befæstes landene og folkene imellem, og på det grundlag kan et sandt demokrati bygges solidt. Men så skal vi også begynde på virkeliggøre det, som vi siger er grundlaget: retfærdighed, menneskerettighederne. Det er ikke nok at sige, at det er noget, vi skal, men så skal vi også virkeliggøre det, og jeg mener, at vi for vort lands vedkommende har den bedste

mulighed for at bane vej på jorden for den tanke, at du får dit, og jeg får mit, og fællesskabet får sit, og at vi kommer til at handle frit med hinanden, opbygge fredelige handelsveje landene imellem, og færdes frit landene imellem. Lad os begynde at virkeliggøre det, der skal danne det solide grundlag. Hvis vore folk, der kommer med til dette arbejde, kunne bringe disse tanker frem, når de tager forhandlinger op i deres møder, så har vi givet et bidrag, som kan betyde noget. Det er mit håb, at man på denne måde for alvor vil give sig til at arbejde for at gøre retfærdigheden til en virkelighed for det enkelte menneske, for folkene, for forholdet landene imellem, så menneskerettighederne kan komme til at gælde for os. Jeg vil også godt understrege, at man må stræbe henimod at få en menneskerettighedernes domstol, så det kan blive klart for os, for den sags skyld ud over verden, hvad vi mener med det udtryk.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*):

Jeg vil gerne først takke for den tilslutning, de ærede ordførere for flere af de politiske partier her i salen gav udtryk for; det gælder ordførerne for de fire gamle partier, og såvidt jeg forstod også ordføreren for retsforbundet. Jeg vil gerne i anledning af enkelte af de udtalelser, der er fremsat, komme med nogle få bemærkninger om nogle af de spørgsmål, der har været nævnt.

Både det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft omtalte tanken om en europæisk domstol til behandling af krænkelser af menneskerettighederne. Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen bad om, at regeringens repræsentant i ministerudvalget ville se med sympati på et forslag om en sådan domstol, og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft opfordrede mig til at virke for, at forslaget om en sådan domstol kunne blive sat på dagsordenen for de forestående forhandlinger i Strasbourg. Jeg vil gerne dertil sige, at forudsat at et sådant forslag antager en praktisk og gennemførlig karakter, mener jeg, at vi fra dansk side har al grund til at støtte det. Det er, såvidt jeg ved, endnu vedblivende under udarbejdelse hos sagskyndige og har ikke været genstand for overvejelse i nogen politisk instans. Men når det fremkommer, vil jo også den danske regering få lejlighed til at se på det, og vor forhåndsindstilling vil som sagt ganske sikkert være velvillig.

Det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen gik ud fra, at de danske repræsentanter i forsamlingen i Strasbourg ikke skal have